

ת"פ 68027/03/18 - מדינת ישראל נגד ארנן מייסלס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 68027-03-18 מדינת ישראל נ' מייסלס

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד דיה בן אסא

נגד

ארנן מייסלס

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד עדי קידר

גזר דין - גרסה מותרת לפרסום

רקע

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן האוחז עשרה אישומים, בעבירות הבאות: **חדירה למחשב כדי לעבור עבירה אחרת**, לפי סעיף 5 לחוק המחשבים, תשנ"ה-1995 (להלן: "**חוק המחשבים**") (ריבוי עבירות); **פגיעה בפרטיות**, לפי סעיף 2(5) בצרוף סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**") (ריבוי עבירות); **מעשה מגונה**, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, נהג הנאשם לתור באמצעות אתרים שהגישה אליהם במרשתת חופשית, אחר מכשירי DVR המקליטים צילומי מצלמות אבטחה המחוברות אליהם. באופן זה חדר הנאשם למכשירים אלה מרחוק, צפה בתכני המצלמות ואף שמר חלק מהתיעוד המצולם ממצלמות המותקנות בבתים פרטיים ובבתי עסק שונים, בהם חנות בגדי ים ומכון להסרת שיער. בנוסף, הנאשם התקין מצלמה נסתרת באחד מחדרי החברה ---, למטרת בילוש והתחקות אחר --- כשהיא במצב אינטימי. הנאשם ביצע פעולות אלה ללא הסכמת בעלי מכשירי ה-DVR וללא ידיעת המצולמים, והכל במטרה לאתר תכנים אינטימיים בעלי אופי מיני, לצפות בהם, לתעדם ולעורכם.

כתב האישום המתוקן מפרט עשרה אישומים ביחס לזירות התרחשות שונות, במהלכם חדר הנאשם למכשירי DVR השולטים על מצלמות אבטחה באופן המצטבר לכלל מאות הזדמנויות במהלך שנת 2017 ועד לחודש מרץ 2018, צפה בתכנים אינטימיים, תיעד ושמר תכנים במחשבו האישי או על גבי הֶחֶסֶן נייד, כמפורט להלן:

האישום הראשון - החל מתאריך 9.2.2017 ועד לתאריך 18.4.2017, בעשרות הזדמנויות שונות, חדר הנאשם לחומרי מחשב שנמצאו במכשירי DVR של בית עסק למכירת בגדי ים, השולט על מספר מצלמות אבטחה אשר אחת מהן ממוקמת בחדר התופרות המשמש גם לצורך מדידת בגדי ים. הנאשם עשה זאת לשם איתור תכנים אינטימיים בהם נצפו נשים שונות עירומות בעת מדידת בגדי ים או החלפת בגדים. אישום זה מפרט שלושה מקרים בהם צפה הנאשם בדרך זו בשלוש נשים כשהן עירומות לשם מדידת בגדי ים, כאשר באחד המקרים תיעד חלקים מהנצפה

במצלמת האבטחה ושומר זאת במחשבו הפרטי. זהותן של הנשים הנוספות, בהן צפה הנאשם בדרך זו, אינה ידועה למאשימה.

האישום השני - החל מתאריך 5.9.2017 ועד לתאריך 11.9.2017 לערך, בכ-13 הזדמנויות שונות, חדר הנאשם למכשיר DVR השולט על מצלמות אבטחה בבית משפחת ש', זאת לשם איתור תכנים אינטימיים בהם נצפתה בת המשפחה כשהיא מתהלכת בביתה ללא בגדים. הנאשם צפה ותיעד תכנים בשלושה סרטונים מתוך מצלמות האבטחה אותם שמר בהסן ניד, בהם בת המשפחה נראתה כאשר פלג גופה העליון עירום והיא לבושה בתחתונים בלבד.

האישום השלישי - החל מתאריך 21.7.2017 ועד לתאריך 15.9.2017 לערך, בכ-92 הזדמנויות שונות, חדר הנאשם למכשיר DVR השולט על מצלמות אבטחה בבית משפחת בנ', זאת לשם איתור תכנים אינטימיים. הנאשם צפה ותיעד תכנים בסרטונים מתוך מצלמות האבטחה, אותם שמר בהסן ניד, כדלקמן: במועד מסוים תיעד הנאשם את בת המשפחה כאשר פלג גופה העליון עירום והיא לבושה בתחתונים בלבד, ואילו במועד אחר תיעד שלושה סרטונים בהם בני הזוג בנ' נמצאו עירומים בחדר השינה שלהם וקיימו יחסי מין.

האישום הרביעי - החל מתאריך 9.5.2017 ועד לתאריך 3.9.2017 לערך, בהזדמנויות שונות, חדר הנאשם למכשיר DVR השולט על מצלמות אבטחה בבית משפחת ב', זאת לשם איתור תכנים אינטימיים בהם נצפו בת המשפחה ילדת 1997 ואחיה הקטין יליד 2003 כשהתהלכו בביתם ללא בגדים. הנאשם צפה ותיעד תכנים בסרטונים מתוך מצלמות האבטחה, אותם שמר בהסן ניד, כדלקמן: במועד מסוים תיעד את הקטין כשהוא עירום לחלוטין; במועד אחר תיעד את בת המשפחה עירומה לחלוטין; בשני מועדים נוספים, במספר הזדמנויות, תיעד את בת המשפחה כשפלג גופה העליון עירום והיא לבושה תחתונים בלבד.

האישום החמישי - בשני מועדים שונים בתקופה שבין חודש אוגוסט 2017 ועד לתאריך 7.3.2018, התקין הנאשם מצלמה נסתרת באחד מחדרי החברה ---, אשר הוקצה לעובדת שחזרה מחופשת לידה על מנת שתוכל לשאוב חלב אם בפרטיות. הנאשם תיעד את העובדת בעת שחשפה את שדיה לצורך שאיבת חלב. זהו האישום היחיד בו הורשע הנאשם בעבירת מעשה מגונה.

האישום השישי - החל מתאריך 4.9.2017 ועד לתאריך 28.9.2017 לערך, בכ-52 הזדמנויות שונות, חדר הנאשם למכשיר DVR השולט על מצלמות אבטחה בבית משפחה ל', זאת לשם איתור תכנים אינטימיים בהם נצפתה בת המשפחה כשהתהלכה עירומה בחדרה. הנאשם צפה ותיעד תכנים בסרטונים ובצילומים מתוך מצלמות האבטחה, אותם שמר בהסן ניד, כדלקמן: במועד מסוים תיעד בסרטון את בת המשפחה כשפלג גופה העליון עירום; בשני מועדים אחרים תיעד בשני סרטונים ובשני צילומים את בת המשפחה כאשר היא עירומה, מחליפה בגדים ולבושה בפלג גופה העליון בלבד.

האישום השביעי - החל מתאריך 8.2.2017 ועד לתאריך 18.12.2017 לערך, בכ-80 הזדמנויות שונות, חדר הנאשם למכשיר DVR השולט על מצלמות אבטחה המותקנות בדירתו של ר', זאת לשם איתור תכנים אינטימיים בהם נצפתה בת זוגו לשעבר בעת שהתהלכה בדירה ללא בגדים. הנאשם צפה ותיעד תכנים בסרטונים ובצילומים מתוך מצלמות האבטחה, אותם שמר בהסן ניד, כאשר בשני מועדים תיעד את בת הזוג לשעבר בעת שפלג גופה העליון עירום והיא לבושה בתחתונים בלבד.

האישום השמיני - בית העסק "----" הוא מכון להסרת שיער, בו מותקנות מצלמות אבטחה אשר אחת מהן ממוקמת באופן הצופה לעבר מיטת הטיפולים בה מבוצעים טיפולי הסרת שיער. החל מתאריך 8.6.2017 ועד לתאריך 28.9.2017 לערך, בכ-290 הזדמנויות שונות, חדר הנאשם למכשיר ה-DVR של בית העסק, זאת לשם איתור תכנים אינטימיים בהם נצפו נשים שונות בזמן שעברו טיפולי הסרת שיער כשהן בלבוש חלקי. הנאשם צפה ותיעד תכנים בסרטונים ובצילומים מתוך מצלמות האבטחה, אותם שמר בהחסן נייד, כדלקמן: בשלושה מועדים שונים תיעד נשים שונות, שחלקן מהפזורה הבדואית, בעת שהיו עירומות בפלג גופן התחתון, בתנוחות אינטימיות, במהלך פעילות הסרת שיער מאיברים אינטימיים.

האישום התשיעי - החל מתאריך 30.7.2017 ועד לתאריך 15.9.2017 לערך, בכ-110 הזדמנויות שונות, חדר הנאשם למכשיר ה-DVR השולט על מצלמות אבטחה המותקנות בבית משפחת ש', זאת לשם איתור תכנים אינטימיים בהם נצפו בת המשפחה ושתי בנותיה - ילדת 1998 וקטינה ילדת 2002, בעת שהתהלכו בביתן ללא בגדים. במספר הזדמנויות שונות בין התאריכים 3.9.2017-26.8.2017, הנאשם צפה ותיעד תכנים בסרטונים ובצילומים מתוך מצלמות האבטחה, אותם שמר בהחסן נייד, ובהם נראו בנות המשפחה והבת הקטינה עירומות או בעירום חלקי.

האישום העשירי - החל מתאריך 7.9.2017 ועד לתאריך 18.12.2017 לערך, בכ-36 הזדמנויות שונות, חדר הנאשם למכשיר ה-DVR השולט על מצלמות אבטחה המותקנות בבית משפחת א', זאת לשם איתור תכנים אינטימיים בהם נצפו בני הזוג המתגוררים במקום, בתם הקטינה ילדת 2008 וכן קרובת משפחה ילדת 1957 אשר התארכה בביתם, בעת שהתהלכו בבית ללא בגדים ואף בעת שבני הזוג קיימו יחסי מין. בין התאריכים 4.9.2017-29.8.2017, במועדים שונים, הנאשם צפה ותיעד תכנים במספר רב של סרטונים וצילומים מתוך מצלמות האבטחה, אותם שמר בהחסן נייד, כדלקמן: מקרים בהם בני הזוג נראו עירומים וקיימו יחסי מין; מקרים בהם כל אחד מבני הזוג נראה מתהלך בעירום; מקרים בהם בת הזוג נראתה לבושה בתחתונים בלבד; מקרים בהם קרובת המשפחה נראתה לבושה בתחתונים בלבד; סרטון בו בת הזוג נראתה לבושה בתחתונים בלבד ואילו הקטינה נראתה לבושה בכותונת ובתחתונים.

3. הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן התקבלה במסגרת הסדר טיעון, לאחר שבית המשפט קיבל טענה מקדמית שנטענה על ידי ההגנה והורה על מחיקת הוראות חיקוק מסוימות בכתב האישום המקורי, כמפורט בהחלטה מיום 25.3.2020. במסגרת ההסכמה בין הצדדים מיום 21.10.2020, התבקשה קבלת הערכת מסוכנות מינית ותסקיר שרות מבחן אך לא הושגה כל הסכמה לגבי הענישה.

לאחר שהתקבלה הערכת מסוכנות ביום 18.4.2021, הדיון נדחה מעת לעת בהסכמת הצדדים לאור בקשות שרות המבחן אשר שילב את הנאשם בהליך טיפולי. לאחר שהתקבל לבסוף תסקיר ביום 1.5.2022, התעורר צורך בקבלת הערכת מסוכנות עדכנית אשר גרמה לדחייה נוספת. כפי שיפורט להלן, הנאשם ניצל את פרק הזמן המשמעותי שחלף לשם ביצוע הליך טיפולי משמעותי.

תמצית תסקירי שרות המבחן והערכות המסוכנות

4. תסקירי שרות המבחן ניתנו על יסוד היכרות של כארבע שנים עם הנאשם, החל ממעצרו במסגרת הליך זה.

שרות המבחן פירט את נסיבות חיי הנאשם, נשוי ואב לשישה ילדים המנהל אורח חיים דתי, אשר עבד מאז שנת 2014 כמתכנת מחשבים וביצע את העבירות בתקופת עבודה זו ואת חלקן אף במסגרת העבודה. שרות המבחן התרשם כי הנאשם פיתח דפוסים אובססיביים, התמכרותיים ויומיומיים בכל הקשור לעולמו המיני, ללא יכולת בוויסות עצמי. בנוסף, השתמש בכוחותיו ובכישוריו באופן מניפולטיבי, נצלני ופוגעני. הנאשם חווה את מעצרו כגורם מרתיע ומציב גבול, והחל מיד עם שחרורו ממעצר בהליך טיפולי פסיכותרפי פרטני במסגרת פרטית וכן השתתף בקבוצות טיפוליות ייעודיות במסגרת שרות המבחן. הנאשם התמיד והשתתף באופן פעיל בטיפול לאורך השנים, תוך שזכה לתמיכה ולחיזוק מצד אשתו. שרות המבחן התרשם מהירתמות הנאשם להליך הטיפול, מתרומת הטיפול לנאשם, ומיכולתו כיום לשמור על גבולות חיצוניים ולהפנים גבולות פנימיים. הערכת שרות המבחן לגבי יכולתו של הנאשם התחזקה עם התמשכות ההליך הטיפולי, ובתסקיר הסופי צוינה יכולתו לבחון באופן ביקורתי את גורמי הסיכון במצבו ולפתח דרכי התמודדות תקינות עם מצבים אלה. עוד צוין, כי הנאשם מכיר באופן אחראי בחומרת מעשיו הפוגעניים ובהשלכותיהם על קורבנות העבירות, כלפיהם מגלה הנאשם אמפתיה וחרטה כנה. שרות המבחן הוסיף כי גם לחשיפת מעשי הנאשם והימשכות ההליך המשפטי קיימת השפעה מרתיעה ומרסנת לגביו. לפיכך, המליץ שרות המבחן לאמץ אפיק שיקומי ולהורות על תכנית שיקום מונע במסגרת צו מבחן למשך שנתיים, להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שרות וכן פיצוי לנפגעי העבירות.

5. מעריכת המסוכנות ערכה שתי חוות דעת בהפרש של כשנה האחת מהשניה. בהערכת המסוכנות האחרונה פירטה את התייחסויות הגורמים הטיפוליים השונים וכן את הבדיקות שערכה לנאשם. הנאשם אובחן על ידה כסובל מסטיה מינית של מציצנות, המוכרת כסטיה עיקשת וקשה להכחדה. מעריכת המסוכנות ציינה כי דפוס התנהגות הנאשם מתאפיין בהסלמה באופי המעשים ובמידת ההשקעה בהם. לפי התרשמותה, ההליך הטיפולי סייע בידי הנאשם לרכוש אסטרטגיות מניעה של התנהגות פוגענית בתחום המין, וכן תובנה לצורך שלו בהמשך טיפול. מעריכת המסוכנות ציינה גורמים המצביעים על מסוכנות מוגברת ובהם אופי הסטיה ממנה סובל הנאשם, התמשכות העבירות על פני תקופה ארוכה בדפוס של הסלמה וכן מבנה אישיות הנאשם. לצד זאת, פירטה גורמים המגנים מפני מסוכנותו ובהם העובדה שהנאשם לא יצא מהתחום הווירטואלי וכן כי אינו עובד כיום בתחום המחשבים. במסגרת זו הדגישה את השינוי שעבר הנאשם: היתרמותו מההליך הטיפולי; התמתנות תכונות האישיות המהוות גורמי סיכון; יכולתו לזהות גורמים אלה ולהתמודד איתם ביעילות; קבלת אחריות, הבעת חרטה כנה ואמפתיה לקורבנות העבירות; תמיכה משפחתית וקהילתית המודעת לעבירות. עוד ציינה את השפעתו המרתיעה של ההליך המשפטי ללא כל הסתבכות נוספת בחלוף כארבע שנים. שילוב נתונים אלה הביא להערכת מסוכנות מינית נמוכה-בינונית. מעריכת המסוכנות המליצה להשלים את ההליך הטיפולי הייעודי וכן להמשיך בטיפול הפרטני.

ראיות לעונש

6. ב"כ המאשימה הגישה שלוש הצהרות נפגעי עבירה (1/ט, 2/ט). הצהרות אלה חשפו בעיקר את הפגיעה הקשה והבוטה בשל החדירה לפרטיות המתלוננים ברגעים אינטימיים במרחב האישי שלהם. עוד עולה מהצהרות אלה כי מדובר ב"פגיעה ושריטה שאי אפשר למחוק" (2/ט), וכן כי מעשי הנאשם יצרו תחושת חשש וחוסר ביטחון מפני הישנות פגיעה דומה (1/ט).

7. מטעם ההגנה העידו שלושה עדים לענין העונש:

- מר שבח בלאק, מטפל רגשי ומנחה סדנאות, העיד כי הנאשם משתתף בסדנאות באופן קבוע ורצוף במשך שנתיים וחצי. לדבריו, הנאשם גילה כנות בתהליך בו בנה הערכה עצמית והכרה בדברים רגשיים אשר חסמו אותו בעבר. בנוסף, העיד כי הכיר את משפחתו של הנאשם ואת הקהילה המודעים למעשיו ותומכים בו.
 - מר יונתן ברנסקי, שכנו של הנאשם, העיד כי הוא מכיר את הנאשם במשך כ-20 שנים, והקשר ביניהם התהדק לאחר שמונה על ידי בית המשפט לשמש כאחד ממפקחיו של הנאשם. לדבריו, קבלת האחריות על ידי הנאשם, ההליך הטיפולי שעבר, השיתוף והכנות שלו הם מרשימים מאד.
 - גב' יעל מייסלס, אשתו של הנאשם מזה 22 שנים, קראה את טיעוניה מהכתב (ט/1). בדבריה תיארה את השבר שחל בחייה משפחה ביום מעצרו של הנאשם ואת הטלטלה שחוותה כל המשפחה אשר נפגעה על ידי האדם היקר להם מכל. לטענתה, מיד לאחר מעצרו הביע הנאשם סליחה בפניה ומאז ועד היום הוא נעזר בגורמים טיפוליים שונים ומיישם את הכלים אותם הוא מקבל בטיפול. גב' מייסלס ציינה כי היא והנאשם משקיעים מאמצים רבים לשם תיקון המערכת הזוגית וההורית ושיקומה, וביקשה לאפשר לנאשם לשלם את חובו לחברה בצורה שלא תפגע בהמשך התיקון ובאופן שיגן על ילדיה מפני טלטלה נוספת.
- ב"כ הנאשם הגיש מסמכים שונים (ט/3) המתייחסים לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כדלקמן:
- מכתב מטעם פנימיה לאנשים עם מוגבלות שכלית התפתחותית בה שוה אחותו של הנאשם. מהמכתב עולה כי הנאשם מהווה דמות משמעותית בחיי אחותו וכי הקשר שלו עימה חיוני מאוד עבורה, מגונן ומיטיב. מאחר והוריה מתבגרים, בשנים האחרונות הנאשם משמש כאיש הקשר מול המשפחה.
 - מכתב מטעם מעסיקו של הנאשם מזה כשנה וחצי חברת "מד מים רימונים בע"מ", ממנו עולה כי הנאשם מבצע את תפקידו לשביעות רצון מעסיקו תוך גילוי מסירות, אכפתיות ומקצועיות וכי בכוונתו להמשיך להעסיק את הנאשם, ככל שיתאפשר, כדי לסייע בשיקומו ולתרום להצלחתו (יש לציין כי מכתב זה נכתב בחודש ינואר 2022 ואילו בהערכת המסוכנות העדכנית נכתב כי הנאשם עזב עבודה זו בחודש אפריל 2022 וכיום עובד בחנות חומרי בנין - א.ק.).
 - מכתבו של מר שחר פלד, המכיר את הנאשם מזה כ-25 שנים. לטענתו, קשה לחשוב על עונש גדול מזה בו הנאשם כבר נענש בחומרה רבה בטרם משפטו - בקלון הציבורי, בחשיפה התקשורתית, בביזיון מול חבריו, ילדיו והקהילה כולה. לדבריו, הנאשם עובר תהליך של חשבון נפש נוקב בכפרה על עוונותיו, הוא מלא חרטה וצער על הכאב שגרם, נחוש לשנות את עצמו, ולכן יש לנהוג בו במידת החסד.
 - מכתבו של הרב אלי אלטשולר, לו היכרות ארוכת שנים עם הנאשם. לדבריו, הנאשם לקח אחריות באופן מרשים ומעורר השתאות, ועבר תהליך טיפול אינטנסיבי מתוך רצון אמיתי לטפל בשורש הבעיה ומתוך החושך הגדול השכיל לאסוף את השברים.
 - מכתב של הרב אליעזר אלבוים, אשר ציין כי הוא חבר קרוב של הנאשם ומלווה אותו בכל תהליך השיקום. לדבריו, הנאשם ביצע מהפך גדול בחייו ושינה את מסלול חייו לטובה באופן משמעותי ביותר. בנוסף, ביקש להתחשב

בחרטו ובשיקום שעבר ולהקל על הנאשם בעונש על מנת שימשיך בתהליך השיקום.

- מכתב של מר אבנר עמיחי, המכיר את הנאשם מזה כשנתיים והפך להיות חברו הטוב. במכתבו ציין את כנותו של הנאשם אשר לקח אחריות מלאה על מעשיו ומודע לכך שעליו להיענש. עוד ציין כי מדובר באיש משפחה הראוי להזדמנות להמשך המסלול הנכון בו בחר בדרך של עשיית תשובה והמשך תפקידו כאב ובעל.

8. הצדדים הגישו פסיקה על מנת לתמוך בטיעוניהם לעונש.

טיעוני הצדדים

9. **ב"כ המאשימה** פירטה בטיעוניה את נסיבות ביצוע העבירות כשהנאשם פגע בערכים בסיסיים של כבוד האדם, צנעת הפרט והזכות לאוטונומיה, בצורה אובססיבית, במאות הזדמנויות על פני מספר חודשים וכלפי קורבנות שונים. עוד הוסיפה כי חומרת מעשי הנאשם מחייבת גמול הולם והרתעה, ודאי כלפי אדם נורמטיבי העובד בתכנות מחשבים, וכי על בית המשפט להעביר מסר חד משמעי למי שיבחר ללכת בדרך זו. לגבי פסיקה אליה היפנתה, טענה ב"כ המאשימה כי קשה להצביע על מקרים בהם נסיבות הדומות למקרה זה, אולם ניתן ללמוד מאותה פסיקה לגבי טווחי הענישה. לטענתה, יש לקבוע במקרה זה שלושה מתחמי ענישה שונים, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות:

- לגבי האישום הראשון והשמיני - מדובר בחדירה לפרטיות ופגיעה בפרט במרחב ציבורי במובן מסוים (חנות למכירת בגדי ים ומכון להסרת שיער). לגבי אישומים אלה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם הנע בין 15 חודשי מאסר ועד ל-30 חודשים.

- לגבי האישום השני, השלישי, הרביעי, השישי, השביעי, התשיעי והעשירי - מדובר על כניסות מרובות דרך מכשירי DVR לשבעה בתי משפחה הכוללים אף קטנים, מקום בו האדם מסיר את הגנתו ומרגיש כי הוא יכול להתנהג בכל דרך שימצא לנכון. הנאשם השתמש במצלמות האבטחה על מנת להיות אורח לא מוזמן ולא ידוע, אך לא הסתפק בכך ואף יצר תיעוד של רגעים אינטימיים מתוך חיי היום-יום של אותם אנשים, זאת תוך שמירת תכנים ושימוש בהם למטרת הנאתו הסוטה. בנסיבות אלה, בהן ביקשה לראות כבעלות חומרה מופלגת, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 20 חודשי מאסר ועד ל-40 חודשים.

- לגבי האישום החמישי - מדובר בעבירה אותה ביצע הנאשם ב---. לטענת ב"כ המאשימה, בדרך זו פרץ הנאשם את גבולות המרשתת ואף פגע באישה המוכרת לו, בעודה נמצאת ברגעים אינטימיים ביותר בהם היא נאלצת לשאוב חלב גם במקום עבודתה. לאור העובדה שמדובר באירוע בודד אך חמור ביחס לאירועים האחרים, טענה ב"כ המאשימה כי יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר ל-15 חודשים.

בהמשך טיעוניה, התייחסה ב"כ המאשימה לשיקולים שיש לזקוף לזכותו של הנאשם ובהם קבלת האחריות, העובדה שמנע בהודאתו את הצורך בעדות המתלוננים בבית המשפט, חסך בזמן שיפוטי, וכן פירטה את ההליך הטיפולי החיובי שעבר. בנסיבות אלה, הממקמות את הנאשם בתחתית מתחם הענישה, טענה ב"כ המאשימה כי ניתן לשקול סטיה מסוימת לקולא ממתחם הענישה באופן מאד מצומצם ומדוד, אשר יתבטא בריצוי מאסר בפועל לתקופה משמעותית. בנוסף, עתרה להטלת מאסר מותנה משמעותי ופיצוי הולם לקורבנות העבירות.

10. **ב"כ הנאשם** הדגיש בטיעונו כי יש לתת דגש לשיקולי שיקום במקרה זה, תוך שפירט את ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם לאורך תקופה ארוכה שחלפה מעת ביצוע העבירות, הליך המעיד על שיקום אמיתי. בהקשר זה היפנה לתסקירי שרות המבחן ולהערכות המסוכנות המצביעים על פירות ההליך השיקומי, ממנו נשכרת החברה כולה. ב"כ הנאשם הוסיף ופירט נתונים נוספים שיש בהם כדי להקל בעונשו של הנאשם: תנאים מגבילים שחלו על הנאשם במשך מספר חודשים; פרסום המקרה בפומבי באופן שפגע פגיעה קשה במשפחתו של הנאשם המתגוררת בקהילה קטנה; קבלת אחריות אשר מנעה את עדות המתלוננים והביאה אף לחסכון בזמן שיפוטי; התייחסות של גורמים שונים לגבי אישיות הנאשם וכן חשיבותו עבור אחותו הסובלת מפיגור (טנ/3). ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע שני מתחמי ענישה ולא שלושה כפי שטענה ב"כ המאשימה: האחד ביחס לאישום החמישי בו התקין הנאשם מצלמה נסתרת ב---, והשני ביחס לכל שאר האישומים. בהמשך, התייחס לפסיקה אליה היפנתה ב"כ המאשימה והוסיף התייחסות לפסיקה נוספת אותה הגיש, תוך שהסכים כי אכן קשה למצוא מקרים הדומים למקרה הנדון וללמוד מהם לגבי קביעת מתחם הענישה (עמ' 40 ש' 26-28 לפרוט'). לגבי נסיבות ביצוע העבירות, טען כי יש לראות פן מקל בכך שנפגעי העבירות לא ידעו על הפגיעה. לפיכך, טען כי מתחם הענישה לגבי האישום החמישי צריך לנוע בין ביצוע שעות של"צ ועד לריצוי מאסר בעבודות שרות, ואילו לגבי כל שאר האישומים יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר בעבודות שרות ועד לתשעה חודשי מאסר בעבודות שרות. עוד הוסיף, כי גם אם יקבע בית המשפט שהרף התחתון של מתחם הענישה הוא מאסר בפועל, הרי שיש מקום לסטות ממנו לקולא בשל שיקולי שיקום.

בהתחשב בכל האמור, ההליך השיקומי שעבר, הפגיעה בנאשם ובמשפחתו ככל שירצה מאסר בפועל, עתר להשית על הנאשם מאסר למשך תשעה חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שרות, וכן ענישה נלווית.

11. **הנאשם עצמו** הביע התנצלות כלפי נפגעי העבירות, חרטה, וציין כי הוא חווה ייסורי מצפון מידי יום. לטענתו, הוא עוסק באופן רציף במחשבות כיצד יוודא שמעשיו לא יחזרו לעולם. בנוסף, ביקש הנאשם סליחה ממשפחתו בשל הפגיעה בה, וכן ביקש להודות למשפחתו, לגורמי הטיפול ולמדינה שנרתמו לעזור לו. לסיום, ביקש הנאשם לאפשר לו להמשיך בדרך הטיפולית.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

12. הצדדים חלוקים ביחס לשאלה האם יש לקבוע במקרה זה שני מתחמי ענישה נפרדים או שמא שלושה מתחמים. לעניין האישום החמישי קיימת הסכמה כי יש לקבוע לגביו מתחם ענישה נפרד, לאור אופי העבירות ונסיבות ביצוען, ומכאן יש להתייחס לשאלת האבחנה שביקשה ב"כ המאשימה לבצע בין מקרים שהתרחשו בביתם של מתלוננים לבין מקרים שהתרחשו בבתי עסק. סוגיה זו יש לבחון בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), במסגרתו יש לבחון את הנסיבות השונות על מנת לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות. בנוסף, במקרים בהם נמצאים פנים לכאן ולכאן ביחס למסקנה האם הקשר הוא "הדוק" דיו, נקבע כי יש לערוך אף בקרה נורמטיבית "במטרה למנוע מצב שבו עבירה הקשורה בעבירה אחרת 'תיבלע' באותה עבירה, ולא תזכה להתייחסות הראויה לה בנסיבות העניין" (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל, פסקה 25 (3.09.2015)).

במקרה הנדון מדובר בתשעה אישומים שונים העוסקים בעבירות אותן ביצע הנאשם במשך כשנה. בכל המקרים נקט הנאשם באותה שיטת פעולה של חדירה למכשיר DVR מרחוק, ובכל המקרים עשה כן לשם איתור תכנים אינטימיים. צירוף נתונים אלה תומך בכך שמדובר באותה תכנית עבריינית. יחד עם זאת, אני מוצא כי יש לקבל את טיעוני ב"כ המאשימה כי יש לאבחן ולהפריד בין העבירות שבוצעו בבתי מגורים לאלה שבוצעו בבתי עסק. אין מדובר בחדירה מקרית וחד פעמית למכשיר DVR, אשר הובילה את הנאשם באופן אקראי ובלתי מתוכנן למצלמות אבטחה בבתי עסק או למצלמות אבטחה בבתי מגורים. מדובר במאות מקרים בהם במשך מספר חודשים שב הנאשם וביצע את העבירות באותן זירות, תוך מודעות מלאה לנצפה על ידו ולשוני הקיים בין בתי העסק לבתי המגורים. מעבר לעובדה שבבתי העסק מדובר במתלוננות שונות אשר באופן טבעי מתחלפות, לעומת דיירים קבועים בבית מגורים מסויים, הרי שאף סוג הפגיעה ואופיה אינם דומים: בשונה מלקוחה המגיעה לבית עסק מסוים ונחשפת עירומה במסגרת של קבלת שרות, הרי שהפגיעה בפרטיות אדם בביתו היא בעלת מימדים נוספים ומשמעותיים הכוללים את ערעור הבטחון האישי ותחושת "ביתי הוא מבצרי". ניתן ללמוד על מימדי אבחנה זו מתוך ההבדל הקיים בין ביצוע עבירת התפרצות לבית מגורים לעבירת התפרצות לבית עסק המבוצעות בשיטה דומה. לפיכך, אני מוצא כי יש לקבוע שלושה מתחמי ענישה נפרדים.

אף אם היתה מתקבלת עמדת ב"כ הנאשם לפיו יש לקבוע שני מתחמי ענישה בלבד, הרי שעל בית המשפט מוטל לשקול במסגרת קביעת מתחם הענישה את מספר המעשים ואת מידת חומרתם:

"יש לזכור כי הסיווג לאירועים נועד לתכלית פונקציונלית, ככלי עזר בידי בית המשפט הגוזר את הדין... ממילא במישור המהותי מוטל על בית משפט הקובע מתחם עונש לשקול את מספר המעשים ואת חומרתם, אף אם הם סווגו כחלק מאירוע אחד"
(ע"פ 6888/17 אריה (ריקו) שירזי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (10.12.2018)).

כך, במסגרת קביעת מתחם הענישה יש להתייחס לצירוף העונשים המירביים אותם ניתן להטיל בגין כל אחד מהמקרים:

"כאשר מדובר ב'אירוע אחד' שכולל 'מספר מעשים' - התקרה העליונה האפשרית למתחם העונש ההולם בגין אותו אירוע מתקבלת מצירוף עונשי המקסימום, שניתן להשית בגין על אחד מהמעשים הנכללים באותו אירוע..."
(ע"פ 3164/14 גיא פן נ' מדינת ישראל, פסקאות 140-141 (29.06.2015)).

אציין כי ב"כ המאשימה הוסיפה בסיום טיעוניה, בקשה לקביעת עונש אחד המתייחס למתחם ענישה הנע בין מאסר למשך שנתיים ועד למאסר למשך ארבע שנים. כפי שיפורט בהמשך, אני מוצא כי במקרה זה אכן יש להטיל עונש אחד אשר יתחשב בכל האירועים וייתחם לכל מתחמי הענישה. יחד עם זאת, לאור ההנמקות שהביאו לכדי קביעת שלושה מתחמי ענישה נפרדים, אין מקום לקביעת מתחם ענישה "כולל" נוסף אשר למעשה שומט את הבסיס לצורך בהפרדה בין מתחמי הענישה השונים, ואף אין בסיס לכך: הוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין קובעת כי ככל שנקבע שמדובר במספר אירועים, ולפיכך נקבעו מספר מתחמי ענישה, רשאי בית המשפט לגזור **עונש** נפרד לכל אירוע או **עונש** כולל לכל האירועים. לפיכך, לאחר החלטה כי יש לקבוע מספר מתחמי ענישה, אין מקום לקביעת מתחם ענישה "כולל" נוסף.

13. הנאשם פגע בערכים מוגנים של כבוד האדם, האוטונומיה של הפרט על גופו וכן בזכות לפרטיות אשר זכתה למעמד חוקתי במסגרת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. הזכות לפרטיות היא אחת מאבני היסוד של זכויות האדם בישראל ושל עיצוב המשטר בישראל כמשטר דמוקרטי:

"פרטיותו של אדם היא כבודו וגם קניינו. זוהי המסגרת באמצעותה הוא עשוי, אם הוא בוחר בכך, לפתח את עצמיותו ולקבוע את מידת המעורבות של החברה בהתנהגותו ובמעשיו הפרטיים. זהו "מבצרו" הקנייני, האישי והנפשי. זכות זו מהווה את אחת מזכויות היסוד של האדם בישראל. היא אחת החירויות המעצבות את אופיו של המשטר בישראל כמשטר דמוקרטי והיא אחת מזכויות העל המבססות את הכבוד והחירות להן זכאי אדם כאדם, כערך בפני עצמו"
(ע"פ 5026/97 ג'ק גלעם נ' מדינת ישראל, פסקה 9 בפסק דינו של כב' השופט אריאל ((1999).

עבירות הפגיעה בפרטיות וחדירה למחשב, פוגעות בערכים מוגנים כבדי משקל אלה בכך שהן סודקות את אותו מבצר אישי ונפשי של האדם ומותירות אותו עירום מזכויותיו הבסיסיות של כבוד, פרטיות וצנעת הפרט.

המחוקק הכיר בחשיבות ערך ההגנה על פרטיות, וקבע עונש מירבי של חמש שנות מאסר בגין עבירת פגיעה בפרטיות וכן בגין עבירת חדירה למחשב כדי לעבור עבירה.

הערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירת מעשה מגונה, אינם מצטמצמים אך להגנה על שלום הגוף אלא נפרסים אף על הזכות לפרטיות, לכבוד, לצנעת הגוף והחיים:

"למעשה, תכלית ההגנה של עבירה זו פורשת כנפיה על הגנת הכבוד, הפרטיות והצנעה של הקורבן"
(ע"פ 9603/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (27.09.2011)).

הצורך בהגנה על ערכים אלה מקבל משנה תוקף עת עבירת המעשה המגונה מבוצעת ללא כל מגע פיזי.

ניצול המרחב האינטרנטי לשם ביצוע עבירות, מהווה תופעה משמעותית, נפוצה ונרחבת. תופעה זו מתאפיינת בקלות ביצוע, נוכח שימוש קל במקלדת, ואנונימיות המתאפשרת בעידן התקשורת הנוכחי אשר מגבירה את תחושת הביטחון בביצוע עבירות אלה ומשחררת חסמים ועכבות. כך התייחסה כב' השופטת פרוקצ'יה לצורך בגישה שיפוטית מחמירה כלפי פגיעה בפרטיות באמצעים טכנולוגיים, זאת לפני כ-15 שנים עוד בטרם הפכה כה נפוצה ורבת פנים עם ההתפתחות הטכנולוגית של השנים האחרונות:

"הצורך בהגנה על הפרטיות ועל עולמו האינטימי של האדם בעולם המודרני, בצד הקלות הבלתי נסבלת הכרוכה בחדירה לעולמו הפרטי באמצעים טכנולוגיים כאלה ואחרים, מחייבים גישה שיפוטית מחמירה, אשר תיישם אמצעי אכיפה נאותים לצורך הדברת תופעה עבריינית, המהווה סימן היכר ליכולות ההרסניות הטמונות בשימוש לרעה בטכנולוגיה המודרנית. החדירה למידע במחשב שוב איננה מצטמצמת לעניינו של פרט שפרטיות חייו הופרה; עניינה בתופעה כללית ורחבה, העלולה לפגוע

בפרטיות חייהם של בני ציבור רחב. קיים, אפוא, אינטרס ציבורי חשוב ומיוחד בהחדרת מסר ברור של אכיפה בסוג עבירות זה, להדברת תופעה הולכת ומתגברת של עבריינות מחשב, המאפיינת את העולם הטכנולוגי המתפתח.
ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (2007).

14. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי רמת הענישה בגין עבירות דומות משתנה בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, זאת במיוחד בהתחשב בכך שמדובר בעבירות בהן מנעד הנסיבות רחב ביותר. כך, נוכח נסיבותיו המיוחדות של המקרה, אף הצדדים טענו כי לא עלה בידם להציג מקרים דומים אך ביקשו להסיק לגבי רמת הענישה מתוך המקרים אליהם היפנו. **ב"כ המאשימה** הפנתה לפסיקה שלהלן:
- ת"פ 5183-11-12 **מדינת ישראל נ' בן ארצי** (17.5.16), במסגרתו נדון נאשם אשר צילם נשים באמצעות מצלמות נסתרות ללא ידיעתן וללא הסכמתן במצבים אינטימיים שונים. הנאשם הורשע בביצוע 6 עבירות פגיעה בפרטיות, 6 עבירות מעשה מגונה, עבירה של נסיון לפגיעה בפרטיות ועבירה של נסיון למעשה מגונה. לאחר שתחילה הוטל עליו עונש של 28 חודשי מאסר וענישה נלווית, הופחת עונשו בהסכמה בבית המשפט המחוזי ל-20 חודשי מאסר.
 - ת"פ 11276-08-16 **מדינת ישראל נ' ארובס** (17.11.19), במסגרתו נדון נאשם אשר במשך כ-7 שנים חדר באלפי הזדמנויות שונות לחשבונות דואר אלקטרוני אישיים ולחשבונות שירותי "ענן" לאחסון וגיבוי קבצי מחשב השייכים לנשים, פרץ סיסמאות, איתר תכנים אינטימיים של 251 נשים והעתיקם למחשבו האישי, שמר אותם וצפה בהם ללא רשות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 18 ל-30 חודשי מאסר, אך מצא להתחשב בהליך השיקומי שעבר הנאשם ובנסיבותיו האישיות וגזר עליו עונש של 14 חודשי מאסר.
 - ת"פ 18951-12-19 **מדינת ישראל נ' שמש** (26.1.22), עסק בנאשם שהורשע בביצוע ריבוי עבירות חדרה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה, ריבוי עבירות של פגיעה בפרטיות, ריבוי עבירות של מעשים מגונים וכן סחיטה באיומים, לאחר שחדר למצלמת אבטחה במכון לטיפולם אסתטיים באמצעות מחשבו בכ-200 הזדמנויות שונות, על מנת לצפות בנשים בעת שעברו טיפולים בעירום. אותו נאשם תיעד את המתרחש ב-49 הזדמנויות, תיעוד אותו שמר. בהמשך סחט באיומים את בעלת המכון בטענה כוזבת כי הוא חוקר פרטי המייצג לקוחה שהתלוננה כי צולמה במכון וכי יעביר סרטונים המצויים בידיו באופן שיביא לניהול הליכם פליליים ואזרחיים כנגד בעלת המכון. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.
- ב"כ הנאשם** טען כי המקרים אותם הציגה המאשימה אינם דומים לנסיבות ביצוע העבירות במקרה הנדון ואף חמורים מהם. לא מצאתי בפסיקה הרבה אליה היפנה, כי ניתן ללמוד מאותם מקרים על דמיון למקרה הנדון באופן המאפשר התייחסות מתאימה למדיניות ענישה נהוגת, הן בשל נסיבות ביצוע העבירות, חומרתן והיקפן כפי שאתייחס בתמצית:
- ע"פ 24808-01-14 **מדינת ישראל נ' רועי דה פז** (21.5.14), דן במקרה בודד בו עבירה אחת של פגיעה בפרטיות בדרך של צילום באמצעות מכשיר טלפון, תוך שהנאשם נתפס בעת הצילום. בית המשפט החליט על סיום ההליך ללא הרשעת הנאשם תוך הטלת של"צ.
 - ע"פ 32565-04-15 **טרוגמן נ' מדינת ישראל** (6.7.15) עסק בנאשם אשר נידון בגין 2 אישומים בלבד. באחד

האישומים הורשע בגין עבירות חדירה לחומר מחשב (ללא מטרה לעבור עבירה אחרת) וגניבה בידי מורשה, ובאישום השני הורשע בעבירות לחדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה, פגיעה בפרטיות והדחה בחקירה. על הנאשם הוטלו חמישה חודשי מאסר בעבודות שרות.

- ת"פ 23061-07-15 **מדינת ישראל נ' עזרן ואח'** (20.3.2016), מתייחס לעבירה אחת של פגיעה בפרטיות ועבירות נוספות שאינן קשורות; ת"פ 1828/05 **מדינת ישראל נ' ישורון משה**, (14.7.2005) דן בעבירת פגיעה בפרטיות ובעבירת הפרת הוראה חוקית; ת"פ 1256/01 **מדינת ישראל נ' רבקה צדוק** (8.10.02) ות"פ 37602-03-11 **מדינת ישראל נ' מועלם** (4.3.12), מתייחסים לאישום אחד בלבד של עבירות חדירה לחומר מחשב ופגיעה בפרטיות וכן עבירות נוספות שאינן קשורות.

- במסגרת ת"פ 33932-05-12 **מדינת ישראל נ' ריזאל ישראל יוסף עזרא** (26.5.14) נדון הנאשם בגין אישום אחד של עבירת מעשה מגונה בלבד.

- ת"פ 7677/06 **מדינת ישראל נ' דוד תומר** (16.7.2007), ת"פ 12187/01 **מדינת ישראל נ' אוברציגר גל** (31.7.2002), ת"פ 5887/05 **מדינת ישראל נ' בזרקוב ויקטור** (19.7.2006) וע"פ 3549/03 **פזית בת צבי פרלמוטר- וולף נ' מדינת ישראל** (5.2.2004) - כלל לא עסקו בעבירות פגיעה בפרטיות המהוות את לב הפגיעה בערכים המוגנים במקרה הנדון, אלא התייחסו בעיקרם לעבירות חדירה לחומרי מחשב.

- ת"פ 11250-07-10 **מדינת ישראל נ' ולדי שאולוב** (25.1.2012), עסק בעבירות חדירה לחומר מחשב ופגיעה בפרטיות (ללא מטרה לעבור עבירה אחרת), שם כיבד בית המשפט הסדר טיעון לפיו עתרו הצדדים למאסר למשך 6 חודשים שירוצה בעבודות שרות. באותו מקרה הדגיש בית המשפט כי אילו הנסיבות הסובבות את הסדר הטיעון לא היו כוללות כשל ראיתי של אובדן חומרי חקירה שלא היו ניתנים לאיתור או לשחזור, היה מקום להטלת מאסר ממושך בפועל (שם, פסקה 8). באופן דומה, קשה ללמוד למקרה הנדון אף מת"פ 22840-12-15 **מדינת ישראל נ' יוסף וייס** (11.9.2016), אשר הסתיים במסגרת של הסדר טיעון בין הצדדים בו אימץ בית המשפט את עמדת המאשימה אשר הגבילה עמדתה למאסר בעבודות שרות.

- ת"פ 20379-05-11 **מדינת ישראל נ' אילן ספקטור** (30.1.2013), עוסק בריבוי עבירות חדירה לחומר מחשב ופגיעה בפרטיות, אולם מדובר בחדירה למאגרי מידע של מתלוננים שונים ולא בנסיבות הדומות למקרה הנדון, ללא כל נגיעה לסוגיות מיניות כלשהן. על הנאשם הוטל עונש ברף הנמוך של המתחם בדמות 6 חודשי מאסר בעבודות שרות. באופן דומה, גם רע"פ 8464/14 **מדינת ישראל נ' ניר עזרא** (15.12.2015) לא עסק בסוגיות דומות למקרה הנדון, אלא מדובר בנאשם שהורשע בחמישה מקרים של חדירה לחומר מחשב ופגיעה בפרטיות, בדרך של חדירה לחשבונות בנק. אף עונשו נגזר למאסר בעבודות שרות.

יש לציין כי רובם המכריע של פסקי הדין אליהם היפנה ב"כ הנאשם, אשר דנו בעבירות חדירה לחומרי מחשב, עסקו במאגרי מידע שונים ולא בפגיעה בפרטיות הקשורה לסוגיות אינטימיות.

כך, קשה להצביע על פסיקה בנסיבות הדומות למקרה הנדון. גם הפסיקה אליה היפנתה ב"כ המאשימה דנה במקרים להם מאפיינים שונים, פסיקה אשר ניתנה בערכאות דיוניות בלבד וקשה ללמוד ממספר המקרים המועט על מדיניות ענישה נהוגה, למעט מגמה כללית של הטלת מאסרים בפועל במקרים של פגיעה משמעותית בפרטיות. בנוסף, יש לציין כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין

מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.10.2016)).

15. בעת קביעת מתחם הענישה יש לתת משקל משמעותי לנסיבות ביצוע העבירה, המעידות על מידת הפגיעה בערכים המוגנים, במיוחד כאשר מדובר בסוג עבירות להן מנעד נסיבות רחב.

בחינת נסיבות המקרה הנדון לגבי האישומים הראשון והשמיני בהם מדובר בבתי העסק, מעלה כי אין מדובר במקומות אקראיים אלא הנאשם בחר לשוב ולחדור מאות פעמים למכשירי DVR של שני בתי עסק בהם ניתן לצפות בנשים עירומות. אופן פעולת הנאשם מעיד על תכנון מוקדם לשם ביצוע ריבוי עבירות אלה. במקרה של בית העסק למכירת בגדי ים, חדר הנאשם עשרות פעמים במשך כחודשיים למכשירי ה-DVR, וצפה במספר נשים בעירום. הנאשם לא הסתפק בכך ובאחד המקרים אף תיעד חלקים מתוך הסרטון ושמר אותם במחשבו. במקרה של המכון להסרת שיער, מדובר בפעילות חוזרת ואובססיבית של לא פחות מכ-290 מקרים בהם חדר הנאשם למכשירי ה-DVR במשך כשלושה חודשים וחצי. בשלושה מועדים במהלך תקופה זו, צפה הנאשם במספר נשים כשהן עירומות בפלג גופן התחתון ובתנחות אינטימיות במהלך הסרת שיער מאיזור איברי אינטימי, ואף תיעד סרטונים וצילומים מתוך הסרטונים בהם צפה. חלק מנשים אלה הן בנות הפזורה הבדואית.

צירוף נסיבות אלה מצביע על פגיעה קשה בערכים המוגנים, זאת בהתחשב בהיקף ביצוע העבירות, משך ביצוען, מספר הנפגעות, אופי הצפייה החשאית בתנחות אינטימיות של נשים אשר עסקו בפעילות של הסרת שיער, וכן העובדה שהנאשם לא הסתפק בעצם הצפייה אלא אף ערך תיעוד אותו שמר.

בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה, ולאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע המעשים וכן הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לאישומים הראשון והשמיני נע בין 10 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

בחינת נסיבות המקרה הנדון לגבי שבעה אישומים בהם מדובר היה בבתי מגורים, מעידה על פגיעה משמעותית יותר בערכים המוגנים מזו בהם מדובר היה בבתי עסק:

ראשית, מדובר בשבע זירות עבירה שונות, בהן שב הנאשם וביצע את המיוחס לו כ-400 פעמים במשך כעשרה חודשים.

שנית, הנאשם פגע במעשים אלה באופן ישיר ב-13 קורבנות עבירה בהם צפה במצבים אינטימיים תוך פגיעה קשה בפרטיותם.

שלישית, באופן שונה מהמקרים בהם התמקד בצפייה בנשים בבתי העסק, בבתי המגורים לא פסח הנאשם על צפייה בנפגעים בכל מין וגיל: החל מקטינה בת 9 כשהיא לבושה בכותונת ובתחתונים (אישום עשירי); דרך קטין בן 14 כשהוא עירום לחלוטין (אישום רביעי) וקטינה בת 15 כשהיא עירומה (אישום תשיעי); המשך בצעירה בת 19 (אישום תשיעי) ובצעירה בת 20 (אישום רביעי) כשהן עירומות; המשך בנשים ובגברים בגירים עירומים (אישום שני, אישום שלישי, אישום שישי, אישום שביעי, אישום תשיעי, אישום עשירי); ועד לגברת בת 60 כשלגופה תחתונים בלבד (אישום עשירי).

רביעית, קורבנות העבירות אשר חשו בטוחים ומוגנים בביתם, התנהגו באופן חופשי אשר הביא לכך שהנאשם צפה בהם ברגעים אינטימיים ביותר בהם התהלכו עירומים בביתם (אישום שני, אישום רביעי, אישום שביעי, אישום תשיעי), שהו עירומים בחדר מסוים (אישום עשירי), החליפו בגדים (אישום שישי) ואף מספר מקרים בהם קיימו יחסי מין (אישום שלישי, אישום עשירי).

חמישית, הנאשם לא הסתפק בצפיה ואף ערך תיעוד בסרטונים ובצילומים של הרגעים בהם צפה. כך, שמר הנאשם תיעוד אותו ערך בעצמו של רגעים האינטימיים של נפגעי העבירות, תוך חוסר מודעות מוחלט מצידם. נסיבות שכאלה חמורות ממקרה בו מתלונן מתעד את עצמו במצב אינטימי והתיעוד מוצא את דרכו לעברין החודר אל המחשב בו נשמר. במקרה הנדון הנאשם הוא יזם התיעוד ושמירתו, ללא ידיעת המתלוננים.

שישית, הנאשם ביצע חדירה בוטה ופוגענית לפרטיות המתלוננים ולצנעת חייהם, בביתם האמור להגן עליהם מפני כל רע מחוץ לו, וסדק באופן אנוש את תחושת בטחונם האישי. מדובר בסוג של פריצה אל מקום מבטחים זה, ללא כל סימנים גלויים לעין, תוך שהנאשם בפעולותיו היה בבחינת רואה ואינו נראה, באופן מתמשך ולאורך חודשים. כעומק הפגיעה בפרטיות נפגעי העבירות, כך גודל השבר בתחושת בטחונם האישי. אפנה לענין זה לדברי אחת מנפגעות העבירה אשר ציינה בהצהרה כי חדירת הנאשם לפרטיותה "גרמה לי לפחד וחשש שזה יקרה שוב ולהרגיש חסרת ביטחון ורדופה" (טמ/1), ולדברי נפגעת אחרת אשר התייחסה לפגיעה בה כ"בוטה שיוצרת פגיעה ושריטה שאי אפשר למחוק. חוסר אמון שהולך וגדל" (טמ/2). דברים נכוחים אלה נכתבו על ידי המתלוננות כארבע שנים לאחר שהתגלו בפניהן מעשיו הפוגעניים של הנאשם, ומדבריהן עולה כי מידת הפגיעה בבטחון האישי נותרה עמוקה אף בחלוף הזמן.

שביעית, אופן התנהלות הנאשם לאורך זמן, בחיפוש ובאיתור מכשירי DVR בבתי פרטיים, חזרתו על המעשים מאות פעמים, ואף תיעוד ושמירה בקסן נייד, מעידים על תכנון מוקדם מצדו.

בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה, ולאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע המעשים וכן הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לאישומים השני, השלישי, הרביעי, השישי, השביעי, התשיעי והעשירי, נע בין 20 חודשי מאסר ועד ל-40 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

בחינת נסיבות המקרה הנדון לגבי האישום החמישי, מעלה כי הנאשם פעל כנגד עובדת בחברה ---, והתקין בשני מועדים שונים מצלמה נסתרת בחדר אשר הוקצה לאותה עובדת לשם שאיבת חלב אָם. מדובר בפעולות המעידות על תכנון, הכנה מוקדמת, תעוזה וחוסר רתיעה מפני ביצוע פעולה אקטיבית בזירת ההתרחשות. התנהלות הנאשם במקרה זה מצביעה אף על ניצולו את מצבה של המתלוננת אשר נאלצה לבצע במקום עבודתה פעולה אינטימית של שאיבת חלב. בנוסף, ניתן ללמוד ממעשים אלה על חוסר רתיעת הנאשם מפני ביצוע מעשה מגונה ופגיעה כה משמעותית בפרטיותה של אישה אותה הוא מכיר.

בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה, ולאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע המעשים וכן הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לאישום החמישי נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ועד ל-12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

קביעת העונש המתאים

16. הנאשם, יליד 1976, נשוי ואב לשישה ילדים, ללא כל עבר פלילי, הודה במיוחס לו במסגרת כתב האישום המתוקן. יש לזקוף לזכותו את קבלת האחריות, את העובדה שנפגעי העבירה לא נאלצו להעיד בבית המשפט וכן את החסכון בזמן השיפוט. עוד אשקול את השפעת סוג העונש ומידתו על הנאשם ועל משפחתו הקרובה.

משקל נוסף ומשמעותי יש לתת לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, וחשוב מכך - לאופן בו ניצל הנאשם פרק זמן זה: מיד לאחר שחרורו ממעצר, החל הנאשם בהליך טיפולי. התרשמתי כי הנאשם נרתם באופן מלא להליך טיפולי משמעותי וממושך לאחר מעצרו, הליך אשר הביא לשינוי בהתנהלותו וביכולתו להתמודד עם מצבים מורכבים בדרך שאינה פוגענית. ניתן ללמוד מתסקירי שרות המבחן, מהערכות המסוכנות וכן מהעדויות שנשמעו מטעם הנאשם והראיות שהוצגו לזכותו, על כבדת הדרך המשמעותית שעבר בהליך הטיפולי במהלך השנים האחרונות. כמו כן ניתן להתרשם מכנות חרטתו על מעשיו.

בהתאם להתרשמות שרות המבחן, הנאשם זקוק להמשך טיפול. באופן דומה, הערכת המסוכנות קבעה כי מסוכנותו המינית כיום היא נמוכה עד בינונית, הוא זקוק להמשך טיפול וכן כי סטיית המציצנות ממנה הוא סובל היא סטיה עיקשת וקשה להכחדה. לצד זאת, על אף הצורך בהמשך טיפול, בהתחשב בכל שפורט לעיל ביחס להליך הטיפולי הארוך שעבר ואופן התמודדות הנאשם כיום עם קשיים בהם הוא נתקל, ניתן לקבוע כי קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם. מכלול נתונים אלה מציב את עניינו של הנאשם בתחתית מתחמי הענישה, ומאפשר אף לשקול סטיה לקולא ממתחמים אלה.

17. ב"כ הנאשם טען כי יש לאמץ את המלצת שרות המבחן להטלת מאסר לריצוי בעבודות שרות, תוך סטיה ממתחמי הענישה בשל שיקולי שיקום ככל שיקבע כי הרף התחתון במתחמים הוא מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הסכימה כי במקרה הנדון ניתן לשקול סטיה לקולא ממתחמי הענישה, אך לא עד כדי ריצוי מאסר בעבודות שרות. כאמור, אני שותף לעמדת הצדדים כי עניינו של הנאשם עומד בתנאי הוראת סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, אף בעת בחינתו במידת הזהירות הנדרשת (ע"פ 1229/19 **יפתח סלומינסקי נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (1.7.2019)).

אני שותף לעמדת ב"כ הנאשם באשר לאופן ישום הסטיה המבוקשת ממתחמי הענישה, כפי שאנמק להלן תוך התייחסות לטיעוניו.

18. ב"כ הנאשם טען כי יש לאמץ את המלצות שרות המבחן ולא לקטוע את ההליך השיקומי. אכן, להמלצות שרות המבחן קיימת חשיבות רבה בעת גזירת העונש, במיוחד בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולשיקולי שיקומו. יחד עם זאת, מלאכת האיזון בין שיקולי הענישה השונים, ובהם שיקולי השיקום, מוטלת על בית המשפט (ראו רע"פ 5613/20 **זאקי אלהוזיל נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (25.8.2020)).

לגבי הפגיעה בהליך השיקומי, אציין כי התחשבות בנתונים השונים שפורטו עד כה, תעמיד את משך המאסר על תקופה שאינה ממושכת מאד. בנוסף, השינוי המשמעותי שעבר הנאשם במסגרת ההליך הטיפולי והכלים שרכש במסגרתו, ודאי ישמשו אותו בעת ריצוי מאסר, כפי שנכתב בענין אחר:

"ברי כי השהות בכלא מציבה אתגרים לא פשוטים בפניו השוהים בו. עם זאת, ניתן לצפות כי אותו שינוי עמוק שחל במערער, אשר מצדיק הקלה בעונשו, יעמוד לו

בהתייבבותו בפני קשיים אלה

(ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 49 (3.12.2015) (להלן: "ענין פלוני").

עוד יש לצפות, כי שב"ס ידע לשבץ את הנאשם במסגרת המתאימה לצרכיו ולמידותיו ואף לשלבו בטיפול מתאים.

19. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בה הוחלט על סטיה לקולא ממתחם הענישה. עיון בפסיקה זו מעלה כי מדובר בשני מקרים בהם הוחלט על הקלה במידת העונש, אולם לא עד כדי שינוי אופן ריצוי המאסר בפועל (ע"פ 1216/21 אביתר לארי נ' מדינת ישראל (13.4.2022); עפ"ג(ב"ש) 50268-01-22 דב אייזיק נ' מדינת ישראל (3.5.2022)). מקרים אלה עסקו בענישה של מאסרים ממושכים אשר ערכאות הערעור החליטו להקל בהם. לא ניתן ללמוד ממשיך התקופה בה הקלו אותן ערכאות ערעור בעונש, לענין המקרה שבפני, כאשר אופן ריצוי המאסר נותר למעשה על כנו. אף במקרים גבוליים ביותר מבחינת האפשרות לריצוי המאסר בעבודות שרות, נקבע לא פעם בבית המשפט העליון כי יש להקל בעונש בשל שיקולי שיקום אולם להותירו כמאסר לריצוי בפועל: הקלה בעונש מאסר של 18 חודשים, לריצוי מאסר בפועל למשך 6 חודשים (ע"פ 281/15 פלוני נ' מדינת ישראל (6.12.2015); הקלה בעונש מאסר של 15 חודשים, לריצוי מאסר בפועל למשך 10 חודשים (ע"פ 8915/18 לירן מועזי נ' מדינת ישראל (24.9.2019); הקלה בעונש מאסר של 24 חודשים, לריצוי מאסר בפועל למשך 18 חודשים (ענין בן אדרת); הקלה בעונש מאסר של 30 חודשים, לריצוי מאסר בפועל למשך 21 חודשים (ע"פ 826/19 אמין יונג נ' מדינת ישראל (21.11.2019)).

20. ב"כ הנאשם טען כי יש לנקוט במקרה הנדון בדרך השיקום ולתת לשיקול זה משקל מרכזי.

שיקומו של נאשם מהווה אינטרס ציבורי חשוב במניעת פגיעה חוזרת בשלום הציבור, בנוסף לתועלת הברורה אותה מפיק מבצע העבירה השב לתפקוד נורמטיבי וחיובי. אין ספק כי מדובר בשיקול חשוב ומרכזי בקביעת הענישה (ראו לדוגמה ע"פ 7353/18 רונן חדד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (1.5.2019)). משקלו המשמעותי של שיקול השיקום, אינו מבטל את משקל שיקולי ענישה נוספים של גמול והרתעה ואינו בעל משקל רב מהעיקרון המנחה של הלימה:

"בית משפט זה ציין לא אחת, כי על אף חשיבות שיקולי השיקום - הם אינם חזות הכול, והם ניצבים לשיקול דעתו של בית המשפט לצד שיקולי ענישה אחרים כשיקולי הרתעה, עקרון ההלימה ושלוו הציבור"
(רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (20.7.22)).

ראו עוד בענין זה: ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 16 (27.4.2022); ע"פ 8068/21 יהודה מרם נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (4.4.2022); רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (14.3.2022); רע"פ 6607/21 אמיר חסון נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (21.10.2021); ע"פ 4536/21 מיכאל פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (4.11.2021); רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.2.2021); רע"פ 2361/20 משה בן אדרת נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (6.4.2020) (להלן: "ענין בן אדרת").

במקרה שבפני שיקולי שיקום מצדיקים סטיה ממתחם העונש ההולם, אולם עקרון ההלימה, שלום הציבור, והרתעת הרבים, מחייבים כי יוטל על הנאשם מאסר משמעותי לריצוי בפועל. ריבוי המקרים, ריבוי נפגעי העבירה, זהות נפגעי העבירה, אופן ביצוע העבירות, התמשכות הפעילות העבריינית לאורך זמן, אופי הפגיעה הקשה בפרטיות במקרים השונים, מידת הפגיעה כמפורט בהצהרות נפגעי העבירה - מצטברים במקרה הנדון לכדי פגיעה קשה בערכים המוגנים ומקנים משקל רב ומשמעותי ביותר לעקרון ההלימה (ראו בהרחבה סעיפים 13 ו-15 לעיל). למעשה, מעשי העבירות ומידת אשמו של הנאשם נושקים לגדרי חומרה יתרה של העבירות בהן הורשע, חומרה המוזכרת בהוראת סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין. הלימה בין מעשי הנאשם לסוג העונש שיש להטיל עליו ומידתו, מחייבת הטלת מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

משקל נוסף יש לתת במקרה זה לשיקול הרתעת הרבים, הממלא תפקיד הרתעתי אך גם תפקיד בהטעמת ערכי החברה:

"על אף הביקורת שנמתחה על שיקולי ההרתעה... ועל אף העובדה ששיקול ההרתעה איבד ממעמדו בעקבות תיקון 113... ראוי לזכור כי לשיקול הרתעת הרבים יש, מלבד 'הפחדה', גם מטרה של חינוך הציבור והטמעת ערכי החברה" (ענין פלוני, פסקה 48).

המקרה הנדון מאפיין תופעה נרחבת המתפשטת עם התקדמות הטכנולוגיה, של שימוש עברייני במרשתת באופן הפוגע קשות בערכי יסוד של הגנת הפרטיות וצנעת הפרט. מידת היצירתיות והתעוזה של "עברייני מחשב" עולה ומתגברת, כפי שניתן ללמוד מייחודיות מקרה זה וממגוון העבירות המבוצעות באמצעות המרשתת. כך התייחס כב' השופט עמית, בענין אחר, למסוכנות ולאתגרים שמציבה תופעה זו:

"המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטריילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים... החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי... אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת" (בש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 של כבוד השופט עמית (21.3.2013)).

ערכי יסוד של כבוד האדם, פרטיותו, זכותו לצנעת חייו, נרמסים ביתר קלות בסיוע האנונימיות שמאפשר השימוש במרשתת. הרתעת עבריינים פוטנציאליים מסוג זה מפני מימוש מזימותיהם, מצטרפת לצורך בהלימת סוג העונש ומידתו למעשיו העברייניים של הנאשם. כל אלה מחייבים קביעה חדה, ברורה ונוקבת, בדמות הטלת מאסר בפועל.

שיקולי הגמול מחייבים אף פיצוי לנפגעי העבירות, בשים לב לכך שאין בפסיקת הפיצויים במסגרת ההליך הפלילי משום מיצוי זכויותיהם ואין בפיצוי כדי לתת ביטוי למלוא הנזק שנגרם להם (ראו לדוגמה בענין זה דנ"פ 3319/21 פלוני נ' פלוני, פסקה 8 (4.8.2021)).

21. בשים לב לאופי האירועים השונים והרקע הדומה לביצועם, החלטתי להטיל על הנאשם עונש אחד כולל ביחס לכל האירועים אשר יתחשב בכל מתחמי הענישה ובמידת הסטייה הנדרשת מהם נוכח שיקולי השיקום.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 15 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 22.4.2018-7.3.2018.
 - ב. מאסר למשך 8 חודשים, אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירה מסוג פשע על חוק הגנת הפרטיות או עבירה מסוג פשע על חוק המחשבים או עבירת מין מסוג פשע.
 - ג. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירה מסוג עוון על חוק הגנת הפרטיות או עבירה מסוג עוון על חוק המחשבים או עבירת מין מסוג עוון.
 - ד. פיצוי למתלוננים כדלקמן:
 - 1,000 ₪ לכל אחת משלוש המתלוננות באישום הראשון.
 - 4,000 ₪ לכל אחת מהמתלוננות באישומים הבאים: אישום שני, אישום חמישי, אישום שישי, אישום שביעי, קרובת המשפחה באישום העשירי.
 - 6,000 ₪ לכל קבוצת מתלוננים באישומים הבאים: אישום רביעי, אישום תשיעי.
 - 10,000 ₪ לכל קבוצת מתלוננים באישומים הבאים: אישום שלישי, אישום עשירי.
- סך הפיצוי הכולל עומד על 55,000 ₪, וישולם בעשרה תשלומים שווים החל מיום 1.12.22 ומדי חודש בחודשו. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים למזכירות בית המשפט, במעטפה סגורה, תוך 7 ימים.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ג, 20 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.